

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΆΛλΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΕΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

τιερ. Μετά τήν επικράτηση ώμως τού Χίτλερ στή γερμανίο, τό μικρό φαιλιδισμένο μοντάζ έγινε τής πόδας κι' ονομάστηκε «ιουντάκι ή λά Χίτλερ». Άλλα τέτοια είναι και τού Σαρόλι το μοντάζι. Ο Τσάροι Ταξίδια λοιπόν δέν τό ανέχεται αντό. Νά έχη ο Σαρόλι ήμοιότητα με τον Χίτλερ; Ποτέ. Μά πώς νά ζάνη; Νά ζαλάσσει τή μορφή τού τίτου που έχει δημιουργήσει ούτε έχει έπιβαλει στήν άγαπτη όμοιο τού χόσμου; Εσκεπτήσεις πολύ πάνω σ' αντό τό δημόσια και κατελέγει στήν απόφασι νά διαδηλώσει τόν απάγγιτλερισμό του μένα θεατρικού τροφή. Στή νέα του τανιά λοιπόν έβαλε μια σκηνή, πού ο Σαρόλι μπαίνει σ' ένα κυριεύοντα νά ξυρίσει τά γενέται του. Έχει βρέπει κρεασμένες τίς εικόνες διασφόρων μεγάλων άνδρων, μεταξύ τῶν ιδούνων και τού Χίτλερ. Ήμώνειν τότε, άρπαξει ένα ξυράφι και φράτ - φρούτ. Ξυρίζει τό μονταζάλι του και τό πετάει στή μοντρα τού Χίτλερ — τής είσοντας του, δηλαδή! ...

Στή χιτλερική Γερμανία βέβαιως ή τανιά αυτή δεν θà παυχτή. Θεός γυλάξοι !....

Τις τελευταίες ήμέρες τοῦ Αὐγούστουν οἱ ἀπομείναντες πατοῖ στὴν αυγήν τοῦ Ρόδουν οἱ Βαλεντίνοι ἔψαλλαν μημεδόναν ἵππον ἀνατασεως τῆς ψυχῆς του. Ήντε ἐννήα χρόνια αὐτὸν επέθενε ὁ Βαλεντίνος καὶ ἀζόμα ὑπάρχουν ἄνθρωποι τοῦ τὸν κλίνειν. Αὐτὸν θὰ πῆ γονές!

* * *

Στὸ Χόλλαγοντ ἔνας ἥθιστοιός,
Βλύφερτ Δούκας ὀνομαζόμενος, ἐ-
σημείωσε ἔνα πρωτοφανές γεγόν.
Πιὸ δὲ λίγων ἡμερῶν ἔπαιξε τὸν
κιλιστὸν ὅρδον του. "Ἐλαῦδε ὀηλά-
νῃ μέρος ὡς ἥθιστοις στὸ γνωστα
κιλον τωνιν. Εἰνε ὑστόσο μόλις
σαφαντεντάρης καὶ ἐργάζεται ὡς
ἥθιστοίς του κινηματογάρφον 21
χρόνια. Εἰνε λοιπὸν σχετικῶς νέος.
Πιᾶς τότε κατώθισε νὰ φτάση
απὸ τὸ χερῶ ;

—Δέν ἦτορεα ποτὲ πρωταγωνιστής, ἀπάντησε τὸν δημοσίον γράφους, ποὺ τὸν ρώτησαν σχετικῶς. Λόγαφους, οὐτε καὶ θέλησα νὰ γίνων. νείδητα, δούλευν καλά τοὺς φύλους λειά. Ἐργάζομαι καὶ τοὺς δώδεκα λιούς τοὺς ἀστέρες, ἀντρες καὶ γυναῖκες πουσταν. Ξεχωρίστηκαν. Ἐγώ μένω

“Ενας στενός φύλος του Τσάκη! Τσάπλιν έκανε την αποκάλυψη ότι ο δημιουργός του Σαρφώ άρχισε τη σταδιοδρομία του στὸ θέατρο, απάνταξαν ὅπων ἐτῶν. Είχε προσθέσθη, δηλαδή, ὑπερτατός του σ' έδναν ἄγγελος θέατρου με μαστό δέντα σεβλίνια γένους άνθουσάδα.

τὸ γράμμα καὶ πῆγα κοντά του. Τί ἄλλο μποροῦσα νὰ κάνω; Κι' ὅταν
ιοῦ ἔκανε τὸν ἥθελε νὰ ξεκουρασθεῖ, συνέληγούσθηκα: «Γιατί νὰ μη
δικαιώσω νὰ φύγω μαζί του για τὴν Ἰταλία; Μήπως ἀπάνω σὲ μόνο
στιγμή τρέλλας δὲν ἔγραφα ἐξενίο τὸ γράμμα;»

Ἡ λαίδη Μπάργκοραθ τὴν κύτταζε μὲ δακρυσμένα μάτια

—Τι πειτετεια, Γερτρούδη, τι πειτετεια
—Κοι τι τύχη ! Φώναξε ή Γερτρούδη. Τι τύχη ! Γιατί άν δ Κλάουντ
κι ότι διάβασε το γράμμα, δεν θα ξαναγράψει πειά. Τώρα δύμως έχω την
έπιδα μάς καινούργιας ζωής, μάς καινούργιας ευτυχίας !....

—**Γερτρούδη ! Φώναξε** έκεινή τη στιγμή πάσο ώπο την πόρτα ό σές
Κλάουντη με τρυφερότητα.

ABNORMAL MULLENNET

(Ειδήσεις, πληροφορίες, κουτσομπόλις).

κόμια τροφή, κατοικία καὶ ρουχα. Ἐτσι δὲ οὐ μισθώσ του ἔμενε καὶ,
σὰν καῦλον αὐτόν, τὸν ἔστελνε στὴ φτωχὴ μητέρα του. Μπάθο, Τσάπλιν.

Μία ἀμερικανική κινηματογραφική ἑταφεία προσέλαβε γιὰ πρωταγόραστρα τὴ Γαύλιδα δεσποινίδα Ἀντοῖ Ντοριά, που είχεν ἀναπτυχθῆ ἄλλοτε «Ἡ ὁροφάτη Σανθή τοῦ Μαρισού». Ἡ Ντοριά ἐγνώσεις οὐκέτε τανίες καὶ διέβλεπεται πώς τὸ αὐτέρει της θὰ λάμψη νογύων στὸ κινηματογραφικὸ στερέωμα.

* * *

Στὸ Χόλλυσον γνω̄ζεται παρὰλλ ἡ μεγάλη ἐπιτυχία τοῦ βιωτοῦ κινητού οὐρανού «Πιούντεξ». Στῇ Γαλλίᾳ πάλιν γνω̄ζονται διάφορα ἔργα μεγάλων συγγραφέων. Μετά τὴν «Κα Μποβαρί», τοῦ Φλόιμπέρ, γνω̄ζεται τώρα ὁ «Ζοσελένου, τοῦ Λαμπαρίνου.

* * *

Η Γρέτα Γκάμπτο, προσευμένουν ^η ἀρχίση τό γέφισμα τής τωνίας «Η Βασιλίσσα Χριστίνα τῆς Σονγκρίας», ἔσαιε μιὰ εὐγενικὴ χειρονομία, ποι συνεκίνησε τι ὑσ κιτλών τοῦ Χόλλιγουντ. Ἐδάλες γιὰ νὰ παῖξῃ τὸν πρώτο ἀνδρικὸ φύλο ἔναν ηθοποιό, τὸν Τζόν Τζέιμπερτ, ἀγνοεῖστο στὸ ποντό. Ο Τζόν Τζέιμπερτ, ἀπὸ τοὺς καλύτερους ἀλιτεύηστοις τοῦ βιωθοῦ σινηματογράφου, εἶχε βοηθήσει τὴν Γρέτα στὰ πρώτα τῆς βῆματα, διὰ πρωτοπόρη στὸ Χόλλιγουντ ἀπὸ τὴ Σονγκρία. «Υστεροῦ ὁ Τζέιμπερτ, ἀλλὰ ἀρχίσεν ὃ διάλογον σινηματογράφος, ἐπειδὴ δὲν εἶχε δυνατὴ φωνὴ, πυραιερίστηκε.

Τώρα ή Γράμμπτο τοῦ παρέχει τὴν εὐναιρίαν ἢ ἀναδειχθῆ πάλιν, δείχνοντάς τον συγχρόνως τὴν εὐγνωμοσύνην της.

Πρότεινα σημειωθήσητοι, δηλαδή στο Χόλαγχοντ, όπου μαίνονται η Εγλωστιά, τά μίση και η φοβερή έγωγάθεια, τέτοιες ενγενικές χειροποιίες δὲν είνε καὶ πολὺ συνηθίσμενες.

* * *

‘Η Μαίρη Πίζκοφδ, ποὺ υστερ’ ἄ-
τόσουν καιρούν ἀπονίσια, ἐπανῆλθε
στὸν κινηματογράφο, δὲν ἔχασε κα-
θόλου ἀπὸ τὴ δροσιά της καὶ τὸ
μετρίο της. Πιέζει τὸν ἔλαφον τὸν
κοπίστοικον δόλοιν, σὰν ποτέλλα δε-
καοχτώ χρόνων, «νεανικώτερη κι
ἄτ’ θέλει τὶς πρωγιατικά νέες βεν-
τείτες.

Καὶ νὰ σκέπτεται κανεὶς πῶς εἶνε
άμιτοσος καιόδης ποὺ ἔχει περάσει τὰ
σαράντα λιμ.

Αμα τελειώσει τὸ γνωσμα τῆς τανίας «Τὰ Μυστικά», ἡ Πίλεροδ
παίξει σ' ἓνα θέατρο τῆς Νέας Υόρους. Εξ αφομούς δὲ αὐτοῦ τού
τυμβολαιού της, έκυκλοφόρησεν ἡ διά-
δοσις πώς προσεκται ν' αἴροντι πει-
χοντινού μαντούνασθανάτου καὶ ν' αιτεοῦθι

στὸ θέατρο.

* * *

Ο Κάρχαλλ. Ρόμπινσον, ποὺ ἐπὶ δεκάξη χρόνια διηγήθη τὸ γοαφεῖ προπαγάνδας τῶν Τσάρλι Τσάπλιν, ἀθημοσύνεις πόδη ἡμερῶν ἔνα βιβλίο, στὸ ὅπου δηγεῖται ἔνα σωρὸ ἀνέκδοτα γὰρ τὸ χαρακτῆρα, τοὺς ἔρωτες, τὴν ζωὴν καὶ τὴν σινεψεριφόρων τῶν Τσάρλι Τσάπλιν. Τὸ βιβλίο εἶνε γραμμένο μὲ πνεῦμα ὅπῃ πολὺ εὐνόηκο γὰρ τὸν Σαρλώ. 'Ο συγγραφεὺς θέλει ἢν ἀποδεῖται πῶς ὁ Τσάρλι Τσάπλιν στὴν ιδιωτικὴν τὴν ζωὴν δὲν εἶναι τάπειρος εἰδονής αὐτοῦ τοῦ περιβολοῦ τοῦ Σαρλώ τοῦ ζωτικοῦ.

“Ενας ἀλλος συγγραφεύς, Γάλλος αιτός, ο Πώλ Ντεμαζέ, ἔγραψεν ἐνα θεατικῷ ἔργῳ μὲ ποιηταγωνιστὴ τὸν Τσάρλι Τσάπλιν, ὁ ὄποιος ζῇ, κινεῖται, σκέπτεται, ἀνάμεσα σ' ὅλες τὶς διασπορώτες του Χόλλυγουντ.

“Ενα νέον κινηματογραφικὸν ἀστέρᾳ λανσάρουν οἱ Γάλλοι : Τὸν Κλῶντ Μεράν. ‘Ο Λευπόν ἔχει διαριθμῆ ὡς πρωταγωνιστής δύο ερέπεττας καὶ κατόπιν στὴν ‘Κομεντί Φρασσαῖ’. ‘Ο γαλλικὸς κινηματογράφος πε-οιμένει πολλὰ ἄπ’ αἰτόν.

Οι πολιάρωθιμοι θαυμασταί της Μπριγκάττε Χέλμ, μὲ τὴν κλασικὴ ὡμορρά της, παραξενεῖταικαν πολὺ ἀκούγοντας τὴν Μπριγκάττε νὰ τραγουδάν, μὲ ὠφάλη φωνῆ ἔνα ταχύ, στὴν τανία «Τὸ Ἀστρο τῆς Βαλέντιας», καὶ διεροῦτον μήπως τραγοιδούσεν ἀλλὰ στὴ θέσι της, διπλῶς πάντας αυγεῖσθαι.

Κίνδυνος ή Χέλιδα δὲν έχει «ντομπατλαρισθή». Τραγουδάει ή Ιδια, στην ταινία αυτή, κι' ίσως σε προσεχή φίλμ οι σκηνοθέτες του Χόλλυγουντ έκθετούνται τη βαθειά παθητική αυτών της Μπουνάτιτε.